

I KDYŽ
NECHÁPEME,
JSME

JOSEF KNOFLÍČEK

I. Stvoření

I KDYŽ NECHÁPEME, JSME

Úvod

Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch. I řekl Bůh: Budiž světlo! A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil Bůh světlo od tmy. Bůh nazval světlo dnem a tmu nazval nocí; a byl večer a bylo ráno, jeden den. Genesis 1:1-5

Na začátku se zdají první verše bible velmi jednoduché. Při čtení dalších veršů však můžeme znejistět. Například světlo, den a noc stvořil, aniž by k tomu Bůh potřeboval slunce. To stvořil čtvrtý den, až po tom, co stvořil zeleň. Také naše představa nebe je pro nás spíše obrazem oblohy, tedy oblak, vesmíru, hvězd apod. Ovšem takové nebe bylo Bohem stvořené až na druhý den, kdy oddělil vody od vod a mezi nimi dal oblohu.

I když se rozhodneme věřit každému slovu v bibli (a bez takového rozhodnutí ji číst nejde), nemusíme hned všechno chápat. A to, že něco nechápeme neznamená, že se to nestalo nebo neděje. Život je plný věcí, které nechápeme, ale dějí se. Dokonce nám samotným. Říkáme si například, proč se zrovna nám stalo to a to. Nechápeme, ale žijeme dál. Nemůže to zpochybnit naše bytí.

I když nechápeme, jsme.

NA POČÁTKU

1.

Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch.

Když čteme bibli, zjistíme, že se v ní píše o mnoha bytostech. O Bohu, Kristu Ježíši, Duchu svatému, lidských bytostech a duchovních bytostech (nejrůznější podoby andělů a démonů, satanu). Také se píše o peklu a království nebeském nebo o nebi. I ty jsou obsažené hned v těchto prvních dvou verších bible. Cítíme, že pokud mluvíme o nebi ve významu Božího království, pak má pro nás pojem nebe úplně jiný význam. Duchovní. Na počátku Bůh vytváří svět duchovní a svět fyzický. Aby se mohlo na zemi stát všechno, co Bůh připravil, musel prvně stvořit k tomu zázemí. Zemi, peklo (propast nad níž je tma¹) a nebe - Boží království. Někde zároveň s nebem stvořil duchovní bytosti - anděly. Zemi pro člověka a peklo připravil pro ty anděly, kteří se dostali do vzpoury vůči němu (satan s ostatními anděly, kteří ho následovali²). Naopak lidem, kteří se během života na zemi rozhodli věřit a důvěřovat jemu a jeho Synu Ježíši dal právo stát se jeho dětmi³. Jim připravil věčné příbytky v nebi. Ano, v tom nebi, které stvořil úplně jako první věc.

¹ Římanům 10:7, Lukáš 8:31 a další

² 2.Petr 2:4

³ Jan 1:13-14

První, na co Bůh myslel při tvoření světa duchovního i fyzického, bylo připravit to nejlepší pro své děti. Jeho království, kde přebývá On sám a kde budou přebývat i jeho děti. Svými dětmi nenazývá anděly, ale lidi, které s stvořil k obrazu svému. Pokud se chceme nazývat jeho dětmi, potřebujeme se také tak chovat: s důvěrou se na něho obracet. S dobrým i zlým. Se smutkem i s radostí. Se svými špatnostmi a žádat o jejich odpuštění⁴ i s naší touhou dělat dobré věci, které pro nás předem připravil⁵. A pamatujme, že prvně Bůh stvořil nebe. A stvořil ho pro nás!

Ježíš Kristus, říká: "*Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.*" Jan 14:3

Pojďme k dalším verši z počátku bible.

I řekl Bůh: Budiž světlo! A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil Bůh světlo od tmy. Bůh nazval světlo dnem a tmu nazval nocí; a byl večer a bylo ráno, jeden den.

U stvoření nebe a země je uvedeno "na počátku". Nebylo nutné oddělovat dobré. Vše bylo dobré. To až u světla. Neříká zde budiž slunce, aby bylo světlo. Mluví jen o světlu. A to světlo viděl jako dobré. Neviděl to u tmy a proto oddělil světlo od tmy. Oddělil něco, co viděl jako dobré od toho, co neviděl jako dobré. Setkáváme se zde poprvé s něčím špatným, zlým. Bůh nazval světlo dnem.

⁴ 1.Jan 1:9

⁵ Efezských 2:10

Tady se můžeme dostat do mylné představy dne, jako časového úseku od východu slunce do jeho západu. O tom Bůh nemluví. (Slunce ještě nebylo. Takový den stvořil až čtvrtého "dne".⁶) Všimněme si v jakém spojení se také slovo den a noc v bibli používá:

*"Víte také, jaký je čas, že už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je naše záchrana blíže, než když jsme uvěřili. **Noc pokročila, den se přiblížil.** Odložme proto skutky tmy a oblečme zbroj světla. Žijme rádně jako ve dne: ne v hýření a opilství, ne v chlípnostech a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti. Nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo, abyste vyhovovali jeho žádostem."*
Římanům 13:11-14

A na jiném místě čteme:

*"**Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic , co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.**"* Jan 1:1-5

Bůh je věčný, není stvoření. On prostě je, byl a bude. U něho bylo Slovo a to slovo bylo Bůh. Slovem není myšlený Bůh Otec, ale Bůh Syn - Kristus. On je pak tím světlem, který je život lidí a skrze něho všechno vzniklo⁷. Protože to Slovo bylo na počátku a u Boha, bylo samotné

⁶ Genesis 1:16

⁷ Jan 1:3

také Bohem. Syn Boží, je Bůh, který je světlem a životem lidí. Je to Ten, který jednoho dne přijde na svět, aby se stal spasitelem lidí. Ježíš Kristus, Mesiáš.

Ještě před stvořením člověka, stvořil Bůh anděly-duchovní bytosti přebývající u Boha v nebi. Mezi nimi byl také anděl světla - světlonoš Lucifer⁸, který stál neustále před Bohem a chválil ho. Jeho srdce však bylo plné pýchy a tím i plné temnoty, tmy. Chtěl se rovnat Bohu, proto byl někde mezi prvním a třetím veršem svržený na zem. (*Řekl jim /Ježíš/: "Viděl jsem, jak Satan spadl s nebe jako blesk. Lukáš 10:18*) Proto se satan mnohokrát vydává za anděla světla. Je to ten, který svádí lidi a odvádí je od Boha, aby žili ve tmě a nevěře v Krista a Boha. Ale je to také ten, který dává skrze své svádění prostor k rozhodnutí zde chceme následovat Krista nebo budeme následovat život, který nám nabízí on.

Tak Bůh oddělil to dobré - světlo od toho zlého - tmy. Světlo, které tma nepohlčí- nezvítězí nad ním. Tak přichází na zem i zlo -satan/d'ábel.

2.

I řekl Bůh: Budiž klenba uprostřed vod a necht' odděluje vody od vod. Bůh tedy udělal klenbu a oddělil vody, které byly pod klenbou, od vod, které byly nad klenbou. A stalo se tak. Bůh nazval klenbu nebesy; a byl večer a bylo ráno, den druhý.

⁸ Izaiáš 14:12-15 Lucifer – překládá Bible Kralická i Vulgáta, jinak zářná hvězda/syn jitřenky (B21)

Máme nebe, kde se rozhodl sídlit Bůh a kde jsou jeho andělé, a které je připravené pro Boží děti. Máme zemi, na kterou byl svržen satan a máme peklo (nad propastí/hlubinou byla temnota), ale také zemi, která má být přípravná pro člověka - nad vodami se vznášel Duch svatý. Máme Slovo Boží-Syna Božího, skrze něho se všechno tvoří - všechno se děje skrze něj.

Bůh jako pečlivý Otec, vše připravuje pro stvoření člověka. Odděluje vody od sebe a tvoří vodní páry a vytváří mezi nimi prostor s kyslíkem a vodou, ve kterém má žít budoucí člověk, ale také každý živý tvor. (Proto lidé i živočichové jsou odkázáni na kyslík a vodu. Proto mají mnoho společného, protože žijí ve stejném prostředí.)

3.

I řekl Bůh: Ať se vody pod nebesy shromáždí na jedno místo a ukáže se souš. A stalo se tak. Bůh nazval souš zemí a nahromaděné vody nazval moři. Bůh viděl, že to bylo dobré. I řekl Bůh: Ať země dá vyrašit trávě, zeleni vysévající semeno, ovocnému stromovi nesoucímu na zemi ovoce podle svého druhu, ve kterém je jeho semeno. A stalo se tak. Země vydala travu, zeleň vysévající semeno podle svého druhu a stromovi nesoucí ovoce, ve kterém je jeho semeno podle jeho druhu. Bůh viděl, že to bylo dobré. A byl večer a bylo ráno, den třetí.

Následně shromažďuje vody na jedno místo, aby se objevila souš. Máme zde opět pojmy země a nebesa. Nyní však již v tom významu, jak ho známe fyzicky. Postupně tuto fyzickou zemi připravuje. Tvoří to nejlepší, to dobré,

dělá to z lásky. Dělal to i pro nás⁹. Se stejnou láskou se chová k nám i dnes.

Třetího dne nechal Bůh vyrůst všemu zelenému. Nyní by všichni "zelení" a „evolucionáři“ měli říci haleluja. Věc se má však jinak, než si "zelený" a další svět myslí. Bůh nechal vyrůst všemu zelenému, stromům, trávě, semenům a to bez toho, aby již bylo stvořené slunce a čas! Čtete sice den třetí, den druhý, ale to byl čas podle Boha. Bylo to v Božím čase¹⁰. Nebylo slunce ani měsíc ani hvězdy, aby určovaly čas, dny měsíce a roky. Je to omyl v Písmu? Někdo přehodil dny? Ne, není. Naopak je to k připomenutí Boží tvořitelké moci, která nepotřebuje slunce ke světlu a jeho teplo k růstu. Místo, kam Bůh postavil prvního člověka, byl předobraz nebeského království. Když budeme číst o nebeském království zjistíme skutečnost, že ani tam není slunce. Tak je popisován nebeský Jeruzalém:

"A to město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek. A národy budou chodit v jeho světle a králové země do něho přinášejí svou slávu. Jeho brány nebudou nikdy ve dne uzavřeny, a noci tam už nebude." Zjevení 21: 23-25
A dále:

„Potom mi ukázal řeku s vodou života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu prostředkem ulice toho města. Po obou stranách řeky je strom života, jenž nese dvanáctero ovoce. Ten strom vydává ovoce každý měsíc a jeho listí je k uzdravení národů.“
Zjevení 22:1-2

⁹ Efezským 1:4

¹⁰ Petr 3:8, Žalm 90:4

A to vše bez slunce a času. Verše nám ukazují, že vše je udržované Boží mocí. Bůh tvoří jen dobré věci. Při skončení počátečního stvořitelského díla, Bůh všemu požehnal.

Pak však přišel hřích Evy a Adama, kterým správu nad zemí předali satanu. Od té doby je potřeba slunce, země schází a je vedená ke zničení.

"A Adamovi řekl: „Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země: S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátiš." Genesis 3: 17-19.

Pokud Bůh nepožehná, žádným ekologickým projektem nemůže člověk změnit Boží prokletí.¹¹ Jediné jak můžeme věci měnit je pokáním lidstva před Bohem a jeho návrat k němu v poslušnosti. Pokud se to nestane, bude země požehnaná pouze tam, kde budou lidé pokání činit. Takovým i v poušti vyrostou úrodné sady a tam, kde nikdy nebyla voda, potečou prameny vod. Není to zaslíbení jen pro zemi, ale i pro životy těchto lidí, budou jako stromy zasazené u vody, jemuž listy nikdy neuvadnou¹², budou těmi, kdo chodí ve světle moudrosti¹³...

¹¹ Izaiáš 32:15-16,41:18,
Jeremiáš 4:26

¹² Žalm 1:3

¹³ Kazatel 2:13

4.

Bůh řekl: „Ať jsou na nebeské obloze svítilny, aby oddělovaly den od noci; budou znamenými k určování období, dnů a let; budou na nebeské obloze svítilnami k osvětlování země!“ – a stalo se. Bůh učinil dvě velké svítilny: větší, aby vládla dni, a menší, aby vládla noci; učinil rovněž hvězdy. Bůh je umístil na nebeské obloze, aby osvětlovaly zemi, aby panovaly nade dnem a nocí a aby oddělovaly světlo od tmy. A Bůh viděl, že je to dobré. Byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

V době, kdy byla psaná nebo diktovaná tato slova Písma bylo v tehdejší světě již známé, že země je kulatá. V epické básni Etana, která obsahuje sumerské tradice přibližně z 27. stol. př. n. l. (cca 2600-2700 let před Kristem, tedy někdy po potopě), se planeta pojímá, jako by se vznášela v okolním prostoru, který je jemnější než vzduch. Totéž se objevuje v egyptské Knize skrytého obydlí z 15. stol. př. n. l. (1400-1500 let před Kristem zhruba v době Mojžíše) a indický text z 20. stol. př. n. l. (1900-2000 let před Kristem, v době života praotců Jákoba, Izáka a Abraháma), který obsahuje báseň nazvanou „Obklopující Zemi“, uznává kulatý tvar Země (Prof. Jorge Ángel Livraga, článek vyšel v knize Veslovat proti proudu - Nová Akropolys 2017)

Vidíme, že i v Egyptě měli tuto známost. I když možná ne běžní lidé, ale určitě na dvoře faraóna- tedy to nejspíše již věděl i Mojžíš.

Proč si to potřebujeme uvědomit? Bůh nikde o tom v Písmu přímo nepíše. Dodnes jsou skupiny křesťanů, kteří věří tomu, že země je placka a jsou to dokonce vysokoškolsky vzdělaní a zcestovalí lidé.

Bůh stvořil nejdříve světlo, nebe, zemi. To jsme si již vysvětlili. Pak oddělil vody na pozemské nebe a moře. Následovalo shromáždění vody na jedno místo a vystoupila souš. Stvořil již také rostliny. Stále všechno bez slunce. Tedy bez slunečního světla a slunečního tepla. Byl to on sám, kdo byl této zemi světlem a dával vzrůst. Bůh je vševědoucí a věděl, jak to s Adamem a Evou (tedy lidstvem) dopadne. Věděl, že lidé pohrdnou jeho přítomností a budou se spoléhat na sebe a ne na něho. Zemi připravoval pro člověka, a proto jí musí připravit i pro život pošpiněný hříchem, neposlušnosti lidí. Tedy se světlem a teplem slunce a časem:

1. V nebi není potřeba slunce, protože tam je světlem sám Bůh. Přesto tam jsou rostliny. *"Potom mi ukázal řeku s vodou života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu prostředkem ulice toho města. Po obou stranách řeky je strom života, jenž nese dvanáctero ovoce. Ten strom vydává ovoce každý měsíc a jeho listí je k uzdravení národů. A tak již nebude žádné prokletí. V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno. Nebude tam noc, takže nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků."* Zjevení 22:1-5

2. V poskvrněném světě musí světlo pro život rostlin a teplo pro život všeho živého dodávat slunce, protože v něm nepřebývá Bůh.

3. Adam s Evou nemuseli znát čas, dny, roky měsíce..., protože byli stvořeni pro věčnost. Hříchem však ztratili nadčasovost a zůstali omezeni časem. Hvězdy, slunce, měsíc jim ukazovali roky, měsíce, týdny, dny...

4. Do hříchu nemusí Adam s Evou přemýšlet jak budou chodit po zemi, nepotřebovali se orientovat, Bůh je navštěvoval a procházel se nimi. Po vyhnání z Edenu tuto orientaci potřebovali, aby věděli kam jdou a jak se mají vrátit...

Bůh ve své lásce k lidem, připravuje dokonalou zemi pro jejich život i po jejich vzpouře proti němu. Dává jim pozemské teplo a světlo. Všechno pak předem tvoří pro člověka s tímto postojem. I přesto co ví, dělá to dobré, ale ne věčné. Má to vše své časové omezení:

...Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a Toho, kdo na něm seděl, před jehož tváří zmizela země i nebe a nebylo pro ně nalezeno místo.Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo. Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže. Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: „Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, činím všechno nové.“ Řekl také: „Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.“ Pak mi řekl: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žiznícimu zdarma napít z pramene vody života. Kdo vítězí, dostane toto vše za dědictví. Já mu budu Bohem a on mi bude synem. Ale bázliví, nevěrní, ohavní, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři i všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou – to je ta druhá smrt.“ Zjevení 20:11, 21:1-8

5.

Bůh řekl: „Ať se vody zahemží množstvím živočichů a nad zemí pod nebeskou oblohou ať létají ptáci!“ Bůh tedy stvořil velké mořské obludy a všemožné druhy čilých živočichů, jimiž se zahemžily vody, i všemožné druhy okřídlených ptáků. A Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal a řekl: „Plod’te a množte se a naplňte vody v mořích; také ptáci ať se rozmnožují na zemi.“ Byl večer a bylo ráno, den pátý.

Bůh věří ve své slovo. Řekne a stane se. Nevíme, jak se věci dějí, ale dějí se. Neustále se lidé snaží vysvětlit to Boží : "Bůh řekl", dokonce i křesťané nejsou schopni přiznat Bohu stvořitelenskou moc a přou se o to jak dlouho která etapa trvala. Nechtějí sice přistoupit na evoluci, ale

...

Bůh dal člověku mimo jiné i selský rozum, kterým dokáže zpracovat i vědecké výzkumy dnešních vědců. Když si vezmeme jenom malé semínko jednoduché rostliny, co je v něm již obsaženo informací. O tvaru, způsobu rozmnožování, plodu, způsobu upozornění pro opylování... je to obrovské množství informací, které takové semínko má již v sobě. Nevyroste z něho nějaká jiná rostlina, ale naprosto konkrétní, která je předem naprogramovaná uvnitř toho semene. Jak by se takové semínko samo zrodilo z ničeho. Nebo něčeho anorganického. Kde by vzalo všechny ty informace. A každý druh rostliny, stromu, byliny, trávy,... Když si je proberu, tak každá má konkrétní důležitost pro člověka. Podobně je to i s rybami, ptáky a zvířaty obecně. Dokonce jde o mnohem více informací ve vajíčku, semeni, jikrách.. Když si představíme všechny druhy mořských zvířat, od

těch mikroskopických až po velké velryby, druhy ptáků a zvířat, jsou to miliardy a miliardy nejrůznějších informací, které nemohly a nevznikly náhodně nebo vývojem. Prostě to není možné. Ano, máme s nimi často společné prvky a to je především proto, že žijeme všichni na zemi, dýcháme kyslík (i ryby, které žijí ve vodě, se udusí bez kyslíku, proto se v zimě dělají díry do ledu na rybnících, aby se ryby neudusily), máme trávicí ústrojí, protože se musíme živit a naše těla jsou ovládaná nervovou soustavou. Dokonce zvířata a člověk byli stvořeny Bohem až potom, co stvořil slunce... Proto pro mnohé evoluční vědce je tak lehké dokazovat svoji teorii na těchto společných znacích. Jde však jen o to, že žijeme ve stejném prostředí, neznámá to, že jsme se vyvinuli jeden z druhého. To, že mohu dnes psát tyto řádky, že i evoluční vědci mohou vyjadřovat své myšlenky, není dáno vývojem, ale je to Boží stvořitelské dílo. Nejsme zvířata, ale lidé. To, že se tak někdy chováme je dílo hříchu a naší hříšnosti. To si opět musíme uvědomit, protože se to pak odráží i na porušitelnosti našich těl. Pro člověka je však připravené dokonalé tělo:

Tak je tomu i při vzkříšení mrtvých: Zasévá se v porušitelnosti, vstává v neporušitelnosti; zasévá se v potupě, vstává ve slávě; zasévá se v slabosti, vstává v moci. Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Jeli tělo duševní, je také tělo duchovní.

Tak je i napsáno: První člověk, Adam, se stal duší živou, poslední Adam Duchem oživujícím. Ale ne nejprve duchovní, nýbrž duševní, a potom duchovní. První člověk je ze země, z prachu, druhý člověk [Pán] z nebe. Jaký je ten pozemský, takoví i ti pozemští; a jaký ten nebeský, takoví i ti nebeští. A jako jsme nesli

*podobu pozemského, nesme také podobu nebeského....
... Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme
proměněni, naráz, v okamžiku, při zvuku poslední polnice.
Zazní polnice, a mrtví vstanou jako neporušitelní a my
budeme proměněni. Neboť toto porušitelné tělo musí
obléci neporušitelnost a toto smrtelné musí obléci
nesmrtelnost.*

*Když toto porušitelné tělo oblékne neporušitelnost a toto
smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční slovo,
které je napsáno:*

*"Smrt byla pohlcena ve vítězství." Kde je, smrti, tvé
vítězství? Kde je, smrti, tvůj osten? 1.Korintským 15:42-
49,51-55*

6.

***I řekl Bůh: Ať země vydá formy života podle jeho druhu:
Dobytěk, plazy a zemskou zvěř podle svého druhu. A
stalo se tak. Bůh učinil zemskou zvěř podle jejího druhu,
dobytěk podle jeho druhu a každého zemského plaza
podle jeho druhu. Bůh viděl, že to bylo dobré.***

Od začátku Písmo rozlišuje na domácí zvířata dobytek a ta ostatní. I toto je trnem v oku některým vědcům a evolucionistům. Než Bůh stvořil člověka myslel na vše. Věděl, že se bude člověk muset nějak uživit, až bude vyhnán z Edenu. Proto stvořil i dobytek. Ti, kteří nechtějí připustit Boží stvořitelskou moc, hovoří o zdomácnění (domestikaci) divokých zvířat. Píší o jedenácti, deseti nebo osmi tisíci letech dozadu, kdy došlo ke zdomácnění divokých zvířat. Je to jen teorie v hlavách. Od doby, co lidstvo existuje, od doby, kdy byly první písemné záznamy

člověka, je dobytek dobyt看em a divoká zvěř divokou zvěří. Mezi dobytek se dříve počítaly i drobná hospodářská zvířata. Bůh stvořil zvířata podle svého druhu. On nemusel jako člověk různě křížit zvířata, aby vytvořil nové druhy ať již psů, koček, hospodářských zvířat... Bůh nemusí dělat pokusy. On, co dělá, dělá dobře. V Edenu nebylo potřeba jíst maso, zvířata se nepožírala. Tato touha po prolité krvi přichází až po odpadnutí od Boha a předání správcovství nad zemí člověkem satanovi. Tady končí správcovství a začíná se požírání, boj o přežití, boj o nadvládu, dokazování samostatnosti...Boží záměr je však jiný:

A Bůh řekl: Hle, dal jsem vám každou rostlinu mající semena na povrchu celé země a každý strom, na němž je ovoce mající semena. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři, všemu nebeskému ptactvu a všemu pohybujícímu se na zemi, v čem je živá duše, jsem dal za pokrm každou zelenou rostlinu. Genesis 1:29-30.

(Později, když člověk by svedený to změnil. Jen lidé neměli jíst/pít krev zvířat, protože v krvi byl život.)
A jinde se píše toto zaslíbení:

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů ponese ovoce. A spočine na něm Duch Hospodinův: Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a udatnosti, Duch poznání a bázně před Hospodinem. Bude mít zálibu v bázni před Hospodinem a nebude soudit podle toho, co vidí svými očima, ani rozhodovat podle toho, co slyší svými ušima, ale bude spravedlivě soudit chudé a podle

práva rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holi svých úst a duchem svých rtů usmrtí ničemu. Spravedlnost bude pásem jeho boků a věrnost pásem jeho beder. Pak vlk bude pobývat s beránkem a leopard uléhat s kůzlem. Tele, mladý lev a krmný dobytek budou spolu a malý chlapec je povede. Kráva i medvědice se budou pást, i jejich mláďata budou uléhat spolu. Lev bude požírat píci jako skot. Kojenec si bude hrát nad hadí dírou a odstavené dítě strčí ruku do doupěte zmije. Nikdo nikomu neublíží ani neuškodí na celé mé svaté hoře, protože země bude naplněna poznáním Hospodina, tak jako vody pokrývají moře. I stane se v onen den, že na kořen Jišajův, který bude stát jako korouhev národů, se budou dotazovat pohané. Jeho místo odpočinku bude sláva. Izajáš 11:1-10

Nemusíme všemu hned porozumět, ale nepochybujme o Božím slovu. Některé věci nám budou zjevené postupně, některé pochopíme až když budeme tváří v tvář našemu Bohu. Radujeme se však z toho, že Bůh na nás pamatoval již od počátku a to i přes naši slabost.

I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu. Bůh je požehnal a řekl jim: Plod'te a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe. A Bůh řekl: Hle, dal jsem vám každou rostlinu mající semena na povrchu celé země a

každý strom, na němž je ovoce mající semena. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři, všemu nebeskému ptactvu a všemu pohybuujícímu se na zemi, v čem je živá duše, jsem dal za pokrm každou zelenou rostlinu. A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré. A byl večer a bylo ráno, den šestý.

Bylo již stvořené nebe, peklo, země s rostlinami a zvířaty. I všechny duchovní bytosti. Proč to vše Bůh stvořil? Celé nebe čeká na vyvrcholení tohoto stvořitelského díla. Co má Bůh v plánu? Teď to přichází. Bůh stvořil člověka. Pro něho všechno připravoval, včetně oněch duchovních bytostí: *"Což nejsou oni všichni služební duchové, posílání k službě kvůli těm, kdo mají dostat do dědictví záchrany?"* Židům 1:14 Člověk je vyvrcholením Božího stvořitelského díla.

Dnes přichází děti ze školy s tím, že pochází z opice. Kdyby se člověk vyvinul z opice, pak by se za tu dobu, co existuje člověk určitě vyvinul v něco vyššího... Ale nevyvinul se. Proč? Již byl stvořený jako vrchol stvoření. Vlastně ani ne tak jako vrchol, ale jak říká Bůh v Písmu jako obraz Boha, jako podoba Boha. Člověk byl stvořený pro panování a spravování toho všeho, co pro něj Bůh předem stvořil. Tedy měl být obrazem Boha všemu na zemi. Bůh člověka nazývá svým dítětem, bohem. *Ježíš jim odpověděl: "Což není ve vašem Zákoně napsáno: "Já jsem řekl: Bohové jste"? Jestliže ty, ke kterým se stalo slovo Boží, nazval bohy, -- a nemůže být zrušeno Písmo - - proč mně, kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: "Rouháš se," protože jsem řekl: "Jsem Boží Syn"?* Jan

10:34-36

A v Žalmu 82 Bůh říká:

Bůh povstane ve shromáždění bohů, mezi bohy vynese soud: Jak dlouho budete soudit špatně a stranit ničemům? Sela. Zjednejte právo bezmocnému a sirotkovi, nuznému a chudému zjednejte spravedlnost! Vytrhněte chudého a nuzného vysvobodte z ruky ničemů. Nerozumějí tomu, nechápou to, chodí v temnotách. A všechny základy země se hrouť. Řekl jsem: Jste bohové, všichni jste synové Nejvyššího, ale takto zemřete jako lidé, padnete jako někdo z knížat. Povstaň, Bože, zjednej na zemi právo, vždyť tobě dědičně patří všechny národy!

Bůh stvořil člověka, aby panoval a spravoval zem, ale neměl panovat člověk nad člověkem:

Vznikl mezi nimi také spor, kdo z nich je asi největší. On jim řekl: “Králové národů panují nad nimi a ti, kteří nad nimi mají pravomoc, jsou nazýváni dobrodinci. Avšak ne tak vy; kdo je mezi vámi největší, buď jako ten nejmenší, a kdo je vedoucí, buď jako ten, který slouží. Neboť kdo je větší: ten, který je u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, který je u stolu? Já však jsem mezi vámi jako ten, který slouží. A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali. A já vám uděluji království, jako je můj Otec udělil mně, abyste jedli a pili u mého stolu v mém království; Lukáš 22: 24.31a

...řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu

Podoba neznamená být tentýž. Znamená to pouze být podobný, být odrazem Jeho slávy. Bůh s velkým B je jen jeden. I tak Bůh člověku svěřil panování nad celou zemí. Člověk měl být odrazem Boží slávy, moudrosti, spravedlnosti a lásky na zemi. To mělo být jeho "panování" nad zemí a zvířaty, Určitě Bůh nechtěl, aby se člověk sedřel tvrdou prací na poli. Naopak, posadil ho do zahrady Eden, kterou pro něj připravil. *A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a umístil tam člověka, kterého vytvořil.* Genesis 2:8 Víme, že Bůh člověka v Edenu navštěvoval a rozmlouval s ním. Tak, jak Bůh připravoval s láskou zemi pro člověka, tak ji měl člověk s láskou spravovat, obdělávat a střežit.

Evoluční teorie nám ukazuje člověka na jeho začátku jako velmi primitivního, málo chápajícího, který se potřebuje stále vyvíjet, aby dosahoval větší a větší dokonalosti (ovšem u evoluce nemůže existovat konečná dokonalost, to by se pak evoluce zastavila). Bůh však stvořil člověka dokonalého. Jak by jinak mohl odrážet podobu Boha? Jedním z prvních úkolů, které člověk dostal bylo pojmenovat všechna zvířata. Bůh všechnu zvěř přivedl k Adamovi, aby viděl jak ji pojmenuje. Něco pojmenovat tak, aby to vyjadřovalo podstatu pojmenovaného je jedna z nejtěžších věcí na světě. Navíc zvířata přichází před člověka. Je tady poznat jakou autoritu má první člověk. Nevíme, jak se měl člověk obdělávat zahradu, ale určitě to nebylo v potu tváře. V Edenu nebyla pole ani křoví ani polní byliny. Tedy spíše se staral o sad, který nesl ovoce, ze kterého byl živý. Také uprostřed této zahrady dal Bůh vyrůst dvěma stromům. Stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. *„Z každého stromu v zahradě můžeš*

svobodně jíst, kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš.“ Genesis 2:16-17 První člověk byl stvořen k věčnosti. Neměl umřít. Bůh ho stvořil dokonalého. Vše, co Bůh dělá, dělá dobře. *Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.* Genesis 1:31

7.

Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí. Sedmého dne Bůh dokončil dílo, na němž pracoval; sedmého dne odpočinul od veškeré práce, kterou dělal. Bůh sedmý den požehnal a posvětil jej, neboť v něm Bůh odpočinul od všeho díla, jež vykonal, když tvořil. To je příběh nebe a země, o jejich stvoření.

Bůh odpočinul. Můžeme se setkat s názorem: "Bohu se to mluví, když je Bůh a tvoří vše jen slovem a svou vůlí." Někdy tak uvažujeme i o Ježíši Kristu: "On mohl být bez hříchu, když je také nejen člověkem, ale i Bohem..." nebo: "Bylo to těžké jít na kříž, ale věděl, že vstane z mrtvých a je Bůh..." Tak se někdo může dívat i na celé stvořitelské dílo Boží.

Přesto čteme, že sedmého dne Bůh odpočinul od všeho díla. Pokud někdo odpočívá, pak proto, že předtím vynaložil nějakou sílu, energii apod. Bůh není nikdy unavený a vysílený, aby potřeboval nabrat nové síly, ale rozhodl se přestat tvořit. Proč? Protože bylo vše hotovo. Jako umělec, který dokončí sochu nebo obraz, posadí se opodál a dívá se na své dílo a říká si : "Ano, je to dobré, je

to všechno dobré." Bůh vše stvořil ze sebe. To stvořitelské slovo vyšlo z něho samotného.

Co je vlastně Boží odpočinutí. Bůh odpočinul od svých skutků. Tak i my, kdo jsme uslyšeli evangelium a uvěřili v Ježíše Krista, máme odpočinout od svých skutků a oprít se o Boha. V listě Efeským se píše, že jsme jeho dílo stvořené pro konání dobrých skutků, **které pro nás (ON) předem připravil**. Odpočinutí je odstoupení od svých skutků a vstup do těch, Božích, které pro nás připravil ještě před stvořením světa.

Od pádu Adama a Evy jsou dvě cesty. Jedna vede do Božího odpočinutí jiná do věčného trápení : *"Dnes, když ho uslyšíte mluvit, nebuďte zatvrzelí jako při vzpouře, jako v den pokušení tehdy na poušti, když mě pokoušeli vaši otcové. Zkusili mě a viděli, co umím, to pokolení jsem si hnusil po čtyřicet let, až jsem si řekl: „Ten lid má pobloudilé srdce, mé cesty vůbec neznají!“ Rozhněván jsem tenkrát odpřisáhl: „Do mého odpočinku nikdy nevkročí!“ Žalm 95: 7-11*

A jinde Písmo hovoří:

*"Požehán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebesích! V něm nás vyvolil **ještě před stvořením světa**, abychom před ním byli svatí a bezúhonní v lásce. Ve své laskavé vůli nás předurčil, abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho vlastní. Efeským1:3-5*

Ještě před stvořením světa, Bůh vše připravil a učinil. Proto sedmého dne odpočinul od veškerého díla. Je na nás jestli vstoupíme do jeho odpočinutí a jeho díla do všeho toho, co pro nás před stvořením světa nachystal. *"Zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku stále platí, a tak si*

dejme pozor, aby se neukázalo, že je někdo z vás minul. I nám přece byla zvěstována dobrá zpráva, stejně jako jim. Slyšené slovo jim ale nepomohlo, neboť se u posluchačů nesešlo s vírou. Do odpočinku tedy vcházíme jen my, kteří jsme uvěřili.... Jeho dílo je ovšem hotové už od stvoření světa. Písmo přece na jednom místě mluví o sedmém dni takto: „Sedmého dne Bůh odpočinul ode všech svých skutků,“ Židům 4:1-4

